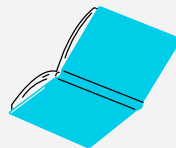
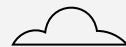
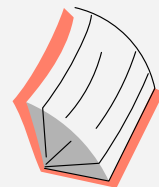
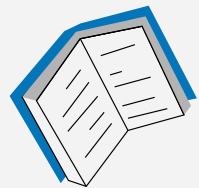

הבנת הנקרא - תיהלוך הטקסט ואמצעי ארגון

תמר פרי
millper2022@gmail.com

מפגש תרבויות בישראל בגרות 11284 קיץ תשע"ח

chrome-extension://efaidnbmninnnigpcjgclcfndmkaj/https://meyda.education.gov.il/files/Pop/0files/ivrit_habaah_lashon/chativat_elyona/olim-hadashim-mifgash-tarbuyot.pdf

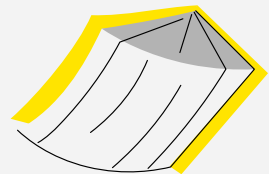

עדות של עולה חדש
סיפור על שינוי שם

לפני שמתחילים - אוצר מילים

זהות

גלות, גולה

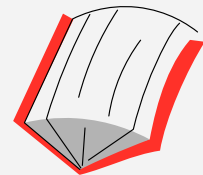
מהגר, הגירה

לעברת = לשנות/להחליף לשם בעברית

שיקולים

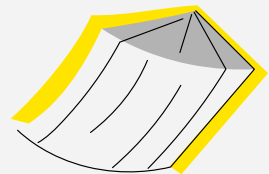
נפוצ ≠ נדיר

מקובל = נהוג = רגיל

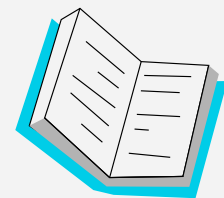
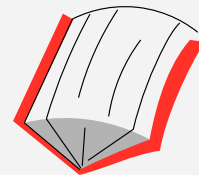

לפני שקוראים

- מה מטרת הקריאה
- סוגי טקסטים - מבנים לוגיים
- מאפיינים של כל סוג טקסט - תוכן + מבנה

מה סוג הטקסט?

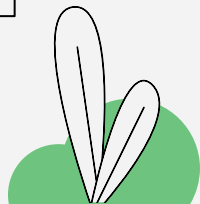
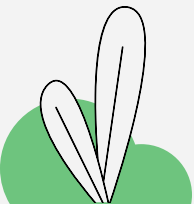
טקסט מידע - תופעה, תהליך

טקסט טיעון - הבעת דעה

טקסט מפעיל - הוראות

מאפיינים של טקסט

התכונות של הטקסט שעוזרות לכל החלקים שלו להיות קשורים, ובזכות זה הקוראים מבינים אותו בקלות.

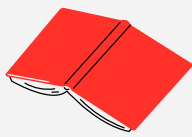
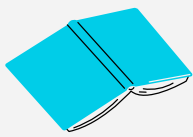
- **המבנה** – בעיה ופתרון / רצף זמן / בעד-נגד
- **קשר לוגי** – מילות קישור ופעלים – סיבה ותוצאה, מטרה, ניגוד, הוספה
- **מאזכרים**
- **מקדמי ארגון**

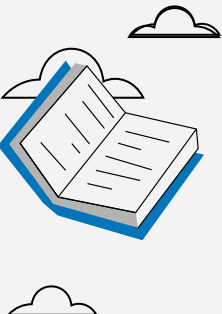
מילות קישור	קשר לוגי
בעקבות, בשל	סיבה ותוצאה
אבל, אך, אולם, בניגוד ל..., עם זאת,	ניגוד
כש=כאשר, לאחר מכן	זמן
גם, ואף	הוספה
כדי, בשביל, למען, לשם	מטרה
אף על פי כן, אף על פי ש, למרות ה...	בניגוד למצופה

קשר לוגי	מילות קישור	פעלים
סיבה ותוצאה	בעקבות, בשל	גורם, נובע, מעורר, יצרה, הביאה ל...
ניגוד	אבל, אך, אולם, בניגוד ל..., עם זאת,	מתנגד ל..., שולל את..., פוסל את...
זמן	כש=כאשר, לאחר מכן	
הוספה	גם, ואף	מוסיף
מטרה	כדי, בשביל, למען, לשם	נועד, מיועד, שואף
בניגוד למצופה	אף על פי כן, אף על פי ש, למרות ה...	

מקדמי ארגון

סדר

- בראש ובראשונה, שנית, שלישית
- אפשרות אחת, אפשרות שנייה וכו'
- לסיכום

הסבר ופירוט

- הסיבות הן
- אחת האפשרויות
- לדוגמה
- המטרה/הטענה/המסקנה היא

המלצה

- חשוב לציין
 - כדאי ל...
-
-

הכותרת מציגה את הנושא בדרך ברורה או לא ברורה.

טקסט א

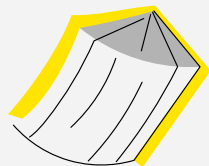
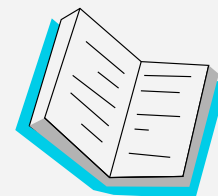
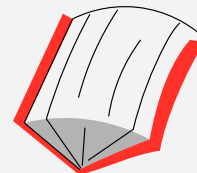
מפגש תרבויות בישראל: מכור היתוך לריבוי תרבויות
מאת שלי שנהב

טקסט ב

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות
מאת מעוז עזריהו

טקסט ג

אני, שיינדלה הרציג
מאת נאווה סמול

הכותרת מציגה את הנושא בדרך ברורה או לא ברורה.

טקסט א

מפגש תרבויות בישראל: מכור היתוך לריבוי תרבויות
מאת שלי שנהב

טקסט ב

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות
מאת מעוז עזריהו

טקסט ג

אני, שיינדלה הרציג
מאת נאווה סמל

שלושת המאמרים - יחד ולחוד:

- האם אפשר לדעת מה הנושא של המאמר, של שלושת המאמרים?
- האם אני מבין/ה את כל המילים?
- מה אני יודע/ת על נושא זה? מה **הידע הקודם** שלי?
- האם יש לי ניסיון אישי בנושא זה?
- **השערה** - מה יהיה כתוב במאמרים?

פסקה א כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור היתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלות. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

פסקה ב משנות השבעים של המאה הקודמת, עם גל העלייה הראשון מברית המועצות, חלו שינויים ניכרים בחברה הישראלית. השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש שנקרא "ריבוי תרבויות". לפי דגם זה, יש להעניק הכרה רשמית שווה לכל התרבויות בחברה הישראלית ולקבל את השוני שביניהן.

פסקה ג כיום ריבוי התרבויות בחברה הישראלית הוא עובדה קיימת. בניגוד למדיניות כור ההיתוך, הגיוון התרבותי בחברה הישראלית הלך והתרחב עם השנים. יש בה קבוצות תרבותיות שונות זו מזו: אשכנזים, מזרחיים, חרדים, עולים מאתיופיה, עולים מחבר העמים, ערבים ישראלים, עובדים זרים ועוד.

פסקה ד משנות התשעים של המאה הקודמת נעשו ניסיונות בישראל ובעולם לעדכן את הדגם של ריבוי התרבויות. באותה תקופה התפתחה גישה חדשה הקובעת כי אין זה מספיק לקיים שוויון בין התרבויות אלא יש גם לחזק קבוצות חלשות בחברה ולקדם את זכויותיהן. עם זאת קשה ליישם גישה מתקדמת זו במדינת ישראל בעיקר בגלל הפילוג הרב בחברה הישראלית, שבה קבוצות תרבותיות שונות שוללות פעמים רבות זו את זו.

איך בדאי לקרוא
את הטקסט?

* מעובד על פי שנהב, ש' [2010]. "מכור היתוך לחברה רב־תרבותית: שלוש נקודות מבט על מפגש תרבויות בישראל". מותר 16-17, עמ' 13-17.
(1) כור היתוך — כינוי למצב שבו אנשים מארצות שונות ומתרבויות שונות נהפכים לעם אחד שיש לו תרבות אחת ושפה אחת.

מפגש תרבויות בישראל: מכור היתוך לריבוי תרבויות

מאת שלי שנהב

פסקה א כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור היתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

פסקה ב משנות השבעים של המאה הקודמת, עם גל העלייה הראשון מברית המועצות, חלו שינויים ניכרים בחברה הישראלית. השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש שנקרא "ריבוי תרבויות". לפי דגם זה, יש להעניק הכרה רשמית שווה לכל התרבויות בחברה הישראלית ולקבל את השוני שביניהן.

פסקה ג כיום ריבוי התרבויות בחברה הישראלית הוא עובדה קיימת. בניגוד למדיניות כור ההיתוך, הגיוון התרבותי בחברה הישראלית הלך והתרחב עם השנים. יש בה קבוצות תרבותיות שונות זו מזו: אשכנזים, מזרחיים, חרדים, עולים מאתיופיה, עולים מחבר העמים, ערבים ישראלים, עובדים זרים ועוד.

פסקה ד משנות התשעים של המאה הקודמת נעשו ניסיונות בישראל ובעולם לעדכן את הדגם של ריבוי התרבויות. באותה תקופה התפתחה גישה חדשה הקובעת כי אין זה מספיק לקיים שוויון בין התרבויות אלא יש גם לחזק קבוצות חלשות בחברה ולקדם את זכויותיהן. עם זאת קשה ליישם גישה מתקדמת זו במדינת ישראל בעיקר בגלל הפילוג הרב בחברה הישראלית, שבה קבוצות תרבותיות שונות שוללות פעמים רבות זו את זו.

* מעובד על פי שנהב, ש' [2010]. "מכור היתוך לחברה רבת־תרבותית: שלוש נקודות מבט על מפגש תרבויות בישראל". מותר 16-17, עמ' 13-17.
(1) כור היתוך — כינוי למצב שבו אנשים מארצות שונות ומתרבויות שונות נהפכים לעם אחד שיש לו תרבות אחת ושפה אחת.

למשל, משפט
ראשון בכל פסקה.

מפגש תרבויות בישראל: מכור היתוך לריבוי תרבויות

מאת שלי שנהב

פסקה א

כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור היתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

פסקה ב

משנות השבעים של המאה הקודמת, עם גל העלייה הראשון מברית המועצות, חלו שינויים ניכרים בחברה הישראלית. השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש שנקרא "ריבוי תרבויות". לפי דגם זה, יש להעניק הכרה רשמית שווה לכל התרבויות בחברה הישראלית ולקבל את השוני שביניהן.

פסקה ג

כיום ריבוי התרבויות בחברה הישראלית הוא עובדה קיימת. בניגוד למדיניות כור ההיתוך, הגיוון התרבותי בחברה הישראלית הלך והתרחב עם השנים. יש בה קבוצות תרבותיות שונות זו מזו: אשכנזים, מזרחיים, חרדים, עולים מאתיופיה, עולים מחבר העמים, ערבים ישראלים, עובדים זרים ועוד.

פסקה ד

משנות התשעים של המאה הקודמת נעשו ניסיונות בישראל ובעולם לעדכן את הדגם של ריבוי התרבויות. באותה תקופה התפתחה גישה חדשה הקובעת כי אין זה מספיק לקיים שוויון בין התרבויות אלא יש גם לחזק קבוצות חלשות בחברה ולקדם את זכויותיהן. עם זאת קשה ליישם גישה מתקדמת זו במדינת ישראל בעיקר בגלל הפילוג הרב בחברה הישראלית, שבה קבוצות תרבותיות שונות שוללות פעמים רבות זו את זו.

* מעובד על פי שנהב, ש' [2010]. "מכור היתוך לחברה רבת־תרבותית: שלוש נקודות מבט על מפגש תרבויות בישראל". **מותר** 16-17, עמ' 13-17.
(1) כור היתוך — כינוי למצב שבו אנשים מארצות שונות ומתרבויות שונות נהפכים לעם אחד שיש לו תרבות אחת ושפה אחת.

למשל, משפט
ראשון בכל פסקה.

מפגש תרבויות בישראל: מכור היתוך לריבוי תרבויות

מאת שלי שנהב

פסקה א

כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור היתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

פסקה ב

משנות השבעים של המאה הקודמת, עם גל העלייה הראשון מברית המועצות, חלו שינויים ניכרים בחברה הישראלית. השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש שנקרא "ריבוי תרבויות". לפי דגם זה, יש להעניק הכרה רשמית שווה לכל התרבויות בחברה הישראלית ולקבל את השוני שביניהן.

פסקה ג

כיום ריבוי התרבויות בחברה הישראלית הוא עובדה קיימת. בניגוד למדיניות כור ההיתוך, הגיוון התרבותי בחברה הישראלית הלך והתרחב עם השנים. יש בה קבוצות תרבותיות שונות זו מזו: אשכנזים, מזרחיים, חרדים, עולים מאתיופיה, עולים מחבר העמים, ערבים ישראלים, עובדים זרים ועוד.

פסקה ד

משנות התשעים של המאה הקודמת נעשו ניסיונות בישראל ובעולם לעדכן את הדגם של ריבוי התרבויות. באותה תקופה התפתחה גישה חדשה הקובעת כי אין זה מספיק לקיים שוויון בין התרבויות אלא יש גם לחזק קבוצות חלשות בחברה ולקדם את זכויותיהן. עם זאת קשה ליישם גישה מתקדמת זו במדינת ישראל בעיקר בגלל הפילוג הרב בחברה הישראלית, שבה קבוצות תרבותיות שונות שוללות פעמים רבות זו את זו.

* מעובד על פי שנהב, ש' [2010]. "מכור היתוך לחברה רבת־תרבותית: שלוש נקודות מבט על מפגש תרבויות בישראל". מותר 16-17, עמ' 13-17.
(1) כור היתוך — כינוי למצב שבו אנשים מארצות שונות ומתרבויות שונות נהפכים לעם אחד שיש לו תרבות אחת ושפה אחת.

למשל, משפט
ראשון בכל פסקה.

מפגש תרבויות בישראל: מכור היתוך לריבוי תרבויות

מאת שלי שנהב

פסקה א

כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור היתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

פסקה ב

משנות השבעים של המאה הקודמת, עם גל העלייה הראשון מברית המועצות, חלו שינויים ניכרים בחברה הישראלית. השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש שנקרא "ריבוי תרבויות". לפי דגם זה, יש להעניק הכרה רשמית שווה לכל התרבויות בחברה הישראלית ולקבל את השוני שביניהן.

פסקה ג

כיום ריבוי התרבויות בחברה הישראלית הוא עובדה קיימת. בניגוד למדיניות כור ההיתוך, הגיוון התרבותי בחברה הישראלית הלך והתרחב עם השנים. יש בה קבוצות תרבותיות שונות זו מזו: אשכנזים, מזרחיים, חרדים, עולים מאתיופיה, עולים מחבר העמים, ערבים ישראלים, עובדים זרים ועוד.

פסקה ד

משנות התשעים של המאה הקודמת נעשו ניסיונות בישראל ובעולם לעדכן את הדגם של ריבוי התרבויות. באותה תקופה התפתחה גישה חדשה הקובעת כי אין זה מספיק לקיים שוויון בין התרבויות אלא יש גם לחזק קבוצות חלשות בחברה ולקדם את זכויותיהן. עם זאת קשה ליישם גישה מתקדמת זו במדינת ישראל בעיקר בגלל הפילוג הרב בחברה הישראלית, שבה קבוצות תרבותיות שונות שוללות פעמים רבות זו את זו.

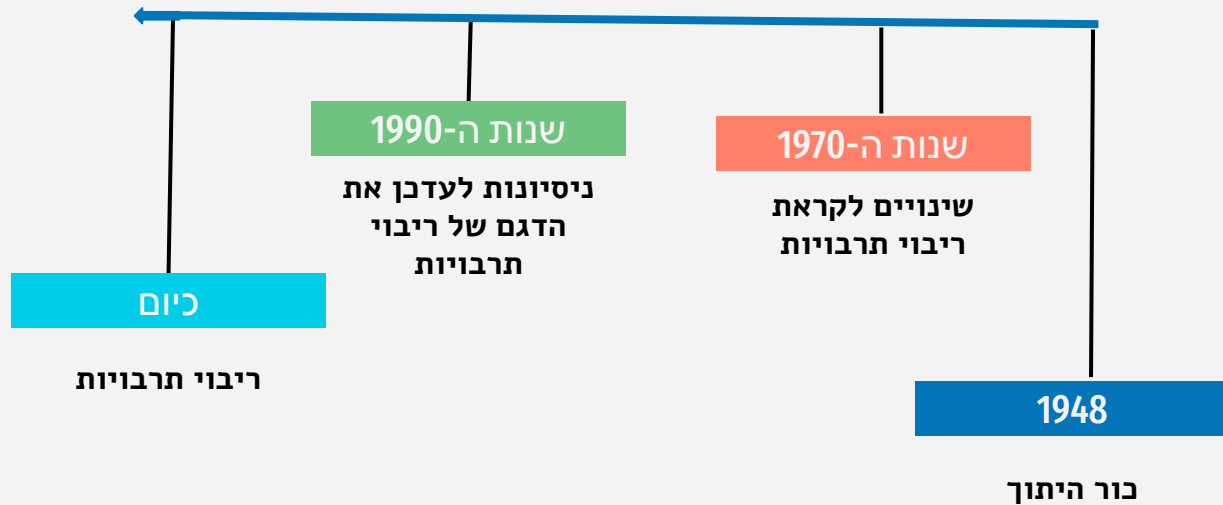
* מעובד על פי שנהב, ש' [2010]. "מכור היתוך לחברה רב־תרבותית: שלוש נקודות מבט על מפגש תרבויות בישראל". מותר 16-17, עמ' 13-17.
(1) כור היתוך — כינוי למצב שבו אנשים מארצות שונות ומתרבויות שונות נהפכים לעם אחד שיש לו תרבות אחת ושפה אחת.

מקדמי ארגון
לפי רצף זמן

למשל, משפט
ראשון בכל פסקה.

רצף של זמן

נסכם את הטקסט לפי הזמנים שמזכירים בו.

השאלות

ענה על השאלות 1-3 על פי טקסט א.

1. א. על פי הטקסט, מה הייתה המטרה של מדיניות כור ההיתוך? (נקודה אחת)

ב. על פי הטקסט, מדיניות כור ההיתוך עוררה ריחוק והתנגדות אצל עולים רבים. הסבר מדוע. (2 נקודות)

2. על פי הטקסט, מהי המדיניות בימינו כלפי מגוון התרבויות בישראל? הסבר. (2 נקודות)

3. "השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש..." (פסקה ב)

מה פירוש צירוף המילים "הכשירו את הקרקע" במשפט זה?

הקף את התשובה הנכונה. (2 נקודות)

- הכינו קבלת פנים
- ארגנו אדמות למגורים
- עיבדו שטחים חקלאיים
- יצרו תנאים מתאימים

**בשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 1-3 על פי טקסט א.

1. א. על פי הטקסט, מה הייתה המטרה של מדיניות כור ההיתוך? (נקודה אחת)

ב. על פי הטקסט, מדיניות כור ההיתוך עוררה ריחוק והתנגדות אצל עולים רבים. הסבר מדוע. (2 נקודות)

2. על פי הטקסט, מהי המדיניות בימינו כלפי מגוון התרבויות בישראל? הסבר. (2 נקודות)

3. "השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש..." (פסקה ב)

מה פירוש צירוף המילים "הכשירו את הקרקע" במשפט זה?

הקף את התשובה הנכונה. (2 נקודות)

- הכינו קבלת פנים
- ארגנו אדמות למגורים
- עיבדו שטחים חקלאיים
- יצרו תנאים מתאימים

**בשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 1-3 על פי טקסט א.

1. א. על פי הטקסט, מה הייתה המטרה של מדיניות כור ההיתוך? (נקודה אחת)

ב. על פי הטקסט, מדיניות כור ההיתוך עוררה ריחוק והתנגדות אצל עולים רבים. הסבר מדוע. (2 נקודות)

2. על פי הטקסט, מהי המדיניות בימינו כלפי מגוון התרבויות בישראל? הסבר. (2 נקודות)

3. "השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש..." (פסקה ב)

מה פירוש צירוף המילים "הכשירו את הקרקע" במשפט זה?

הקף את התשובה הנכונה. (2 נקודות)

- הכינו קבלת פנים
- ארגנו אדמות למגורים
- עיבדו שטחים חקלאיים
- יצרו תנאים מתאימים

**בשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 1-3 על פי טקסט א.

1. א. על פי הטקסט, מה הייתה המטרה של מדיניות כור ההיתוך? (נקודה אחת)

ב. על פי הטקסט, מדיניות כור ההיתוך עוררה ריחוק והתנגדות אצל עולים רבים. הסבר מדוע. (2 נקודות)

2. על פי הטקסט, מהי המדיניות בימינו כלפי מגוון התרבויות בישראל? הסבר. (2 נקודות)

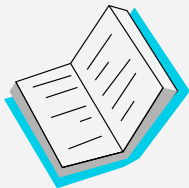
3. "השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש..." (פסקה ב)

מה פירוש צירוף המילים "הכשירו את הקרקע" במשפט זה?

הקף את התשובה הנכונה. (2 נקודות)

- הכינו קבלת פנים
- ארגנו אדמות למגורים
- עיבדו שטחים חקלאיים
- יצרו תנאים מתאימים

**בשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 1-3 על פי טקסט א.

1. א. על פי הטקסט, מה הייתה המטרה של מדיניות כור ההיתוך? (נקודה אחת)

ב. על פי הטקסט, מדיניות כור ההיתוך עוררה ריחוק והתנגדות אצל עולים רבים. הסבר מדוע. (2 נקודות)

2. על פי הטקסט, מהי המדיניות בימינו כלפי מגוון התרבויות בישראל? הסבר. (2 נקודות)

3. "השינויים הכשירו את הקרקע לקראת דגם חברתי חדש..." (פסקה ב)

מה פירוש צירוף המילים "הכשירו את הקרקע" במשפט זה?

הקף את התשובה הנכונה. (2 נקודות)

- הכינו קבלת פנים
- ארגנו אדמות למגורים
- עיבדו שטחים חקלאיים
- יצרו תנאים מתאימים

**בשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 1-3 על פי טקסט א.

1. א. על פי הטקסט, מה הייתה המטרה של מדיניות כור ההיתוך? (נקודה אחת)

פסקה א כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור ההיתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

* מעובד על פי שנהב, ש' [2010]. "מכור ההיתוך לחברה רב־תרבותית: שלוש נקודות מבט על מופש תרבויות בישראל". מותר 16-17, עמ' 13-17.
(1) כור ההיתוך – כינוי למצב שבו אנשים מארצות שונות ומתרבויות שונות נהפכים לעם אחד שיש לו תרבות אחת ושפה אחת.

מילים דומות

בשאלה ובטקסט

השאלות

ענה על השאלות 1-3 על פי טקסט א.

1. א. על פי הטקסט, מה הייתה המטרה של מדיניות כור ההיתוך? (נקודה אחת)

פסקה א' כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור ההיתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

* מעובד על פי שנהב, ש' [2010]. "מכור ההיתוך לחברה רב־תרבותית: שלוש נקודות מבט על מופש תרבויות בישראל". מותר 16-17, עמ' 13-17.
(1) כור ההיתוך – כינוי למצב שבו אנשים מארצות שונות ומתרבויות שונות נהפכים לעם אחד שיש לו תרבות אחת ושפה אחת.

מילים דומות

בשאלה ובטקסט

השאלות

ענה על השאלות 1-3 על פי טקסט א.

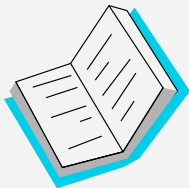
1. א. על פי הטקסט, מה הייתה המטרה של מדיניות כור ההיתוך? (נקודה אחת)

פסקה א' כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור ההיתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

* מעובד על פי שנהב, ש' [2010]. "מכור ההיתוך לחברה רב־תרבותית: שלוש נקודות מבט על מופש תרבויות בישראל". מותר 16-17, עמ' 13-17.
(1) כור ההיתוך – כינוי למצב שבו אנשים מארצות שונות ומתרבויות שונות נהפכים לעם אחד שיש לו תרבות אחת ושפה אחת.

מילים דומות

בשאלה ובטקסט

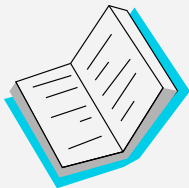

ב. על פי הטקסט, מדיניות כור ההיתוך עוררה ריחוק והתנגדות אצל עולים רבים. הסבר מדוע. (2 נקודות)

פסקה א כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור היתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

**מילים דומות
בשאלה ובטקסט**

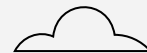

סיבה?

תוצאה

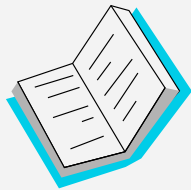
ב. על פי הטקסט, מדיניות כור ההיתוך עוררה ריחוק והתנגדות אצל עולים רבים. הסבר מדוע. (2 נקודות)

מילים דומות
בשאלה ובטקסט

פסקה א כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור היתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

סיבה?

תוצאה

ב. על פי הטקסט, מדיניות כור ההיתוך עוררה ריחוק והתנגדות אצל עולים רבים. הסבר מדוע. (2 נקודות)

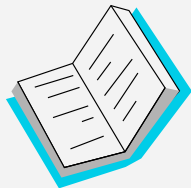

**מילים דומות
בשאלה ובטקסט**

סיבה

פסקה א כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור היתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, והביאה לאי־שיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

סיבה?

תוצאה

ב. על פי הטקסט, מדיניות כור ההיתוך עוררה ריחוק והתנגדות אצל עולים רבים. הסבר מדוע. (2 נקודות)

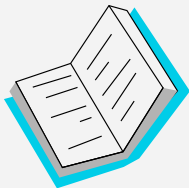
סיבה

תוצאה

פסקה א כשקמה מדינת ישראל הייתה בישראל מדיניות של "כור היתוך"⁽¹⁾ בקליטת העלייה. הרעיון היה ליצור תרבות ישראלית חדשה המאחדת את מגוון התרבויות שבארץ, לעיתים על ידי ביטול והעלמה של תרבויות העולים. העולים שהגיעו לארץ מארצות ומתרבויות שונות נקראו לאמץ לעצמם את דמות "היהודי החדש". דמות זו הייתה אמורה להיות שונה מן היהודי הישן והגלותי. במבט לאחור אפשר לומר כי מדיניות כור ההיתוך הקשתה על העולים החדשים בתהליך ההגירה ובניסיונות ההשתלבות שלהם בארץ, ולמעשה נכשלה. הסיבות העיקריות לכישלון זה היו חוסר רגישות והתעלמות מהבדלים תרבותיים בולטים בין מאות אלפי העולים. העולים הביאו איתם לארץ זיכרונות, לשונות ומסורות תרבותיות מהעבר שלהם שלא היה אפשר למחוק או לעקור. מדיניות כור ההיתוך יצרה אצל עולים רבים הרגשה של ריחוק וזרות, הביאה לא יישיתוף פעולה ואף להתנגדות, ובכך עיכבה אפשרויות להתפתחות תרבותית חדשה בארץ.

מילים דומות
בשאלה ובטקסט

2. על פי הטקסט, מהי המדיניות בימינו כלפי מגוון התרבויות בישראל? הסבר. (2 נקודות)

מילים דומות בשאלה ובטקסט

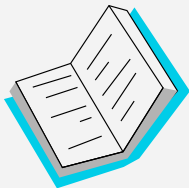
פסקה ג

כיום ריבוי התרבויות בחברה הישראלית הוא עובדה קיימת. בניגוד למדיניות כור ההיתוך, הגיוון התרבותי בחברה הישראלית הלך והתרחב עם השנים. יש בה קבוצות תרבותיות שונות זו מזו: אשכנזים, מזרחיים, חרדים, עולים מאתיופיה, עולים מחבר העמים, ערבים ישראלים, עובדים זרים ועוד.

פסקה ד

משנות התשעים של המאה הקודמת נעשו ניסיונות בישראל ובעולם לעדכן את הדגם של ריבוי התרבויות. באותה תקופה התפתחה גישה חדשה הקובעת כי אין זה מספיק לקיים שוויון בין התרבויות אלא יש גם לחזק קבוצות חלשות בחברה ולקדם את זכויותיהן. עם זאת קשה ליישם גישה מתקדמת זו במדינת ישראל בעיקר בגלל הפילוג הרב בחברה הישראלית, שבה קבוצות תרבותיות שונות שוללות פעמים רבות זו את זו.

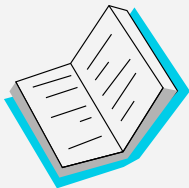
2. על פי הטקסט, מהי המדיניות בימינו כלפי מגוון התרבויות בישראל? הסבר. (2 נקודות)

מילים דומות בשאלה ובטקסט

פסקה ג **כיום** ריבוי התרבויות בחברה הישראלית הוא עובדה קיימת. **כניגוד** למדיניות כור ההיתוך, הגיוון התרבותי בחברה הישראלית הלך והתרחב עם השנים. יש בה קבוצות תרבותיות שונות זו מזו: אשכנזים, מזרחיים, חרדים, עולים מאתיופיה, עולים מחבר העמים, ערבים ישראלים, עובדים זרים ועוד.

פסקה ד משנות התשעים של המאה הקודמת נעשו ניסיונות בישראל ובעולם לעדכן את הדגם של ריבוי התרבויות. באותה תקופה התפתחה גישה חדשה הקובעת כי אין זה מספיק לקיים שוויון בין התרבויות אלא יש גם לחזק קבוצות חלשות בחברה ולקדם את זכויותיהן. עם זאת קשה ליישם גישה מתקדמת זו במדינת ישראל בעיקר בגלל הפילוג הרב בחברה הישראלית, שבה קבוצות תרבותיות שונות שוללות פעמים רבות זו את זו.

2. על פי הטקסט, מהי המדיניות בימינו כלפי מגוון התרבויות בישראל? הסבר. (2 נקודות)

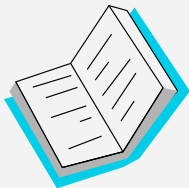
מילים דומות בשאלה ובטקסט

פסקה ג

[כיום ריבוי התרבויות בחברה הישראלית הוא עובדה קיימת. כניגוד למדיניות כור ההיתוך, הגיוון התרבותי בחברה הישראלית הלך והתרחב עם השנים. יש בה קבוצות תרבותיות שונות זו מזו: אשכנזים, מזרחיים, חרדים, עולים מאתיופיה, עולים מחבר העמים, ערבים ישראלים, עובדים זרים ועוד.

פסקה ד

משנות התשעים של המאה הקודמת נעשו ניסיונות בישראל ובעולם לעדכן את הדגם של ריבוי התרבויות. באותה תקופה התפתחה גישה חדשה הקובעת כי אין זה מספיק לקיים שוויון בין התרבויות אלא יש גם לחזק קבוצות חלשות בחברה ולקדם את זכויותיהן. עם זאת קשה ליישם גישה מתקדמת זו במדינת ישראל בעיקר בגלל הפילוג הרב בחברה הישראלית, שבה קבוצות תרבותיות שונות שוללות פעמים רבות זו את זו.

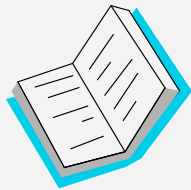
2. על פי הטקסט, מהי המדיניות בימינו כלפי מגוון התרבויות בישראל? הסבר. (2 נקודות)

מילים דומות בשאלה ובטקסט

פסקה ג **כיום** ריבוי התרבויות בחברה הישראלית הוא עובדה קיימת. **כניגוד** למדיניות כור ההיתוך, הגיוון התרבותי בחברה הישראלית הלך והתרחב עם השנים. יש בה קבוצות תרבותיות שונות זו מזו: אשכנזים, מזרחיים, חרדים, עולים מאתיופיה, עולים מחבר העמים, ערבים ישראלים, עובדים זרים ועוד.

פסקה ד משנות התשעים של המאה הקודמת נעשו ניסיונות בישראל ובעולם לעדכן את הדגם של ריבוי התרבויות. **באותה תקופה** התפתחה גישה חדשה הקובעת כי אין זה מספיק לקיים שוויון בין התרבויות אלא יש גם לחזק קבוצות חלשות בחברה ולקדם את זכויותיהן. עם זאת קשה ליישם גישה מתקדמת זו במדינת ישראל בעיקר בגלל הפילוג הרב בחברה הישראלית, שבה קבוצות תרבותיות שונות שוללות פעמים רבות זו את זו.

השאלות

ענה על השאלות 4-6 על פי טקסט ב.

4. מהי הדילמה המתוארת בפסקה א בנוגע לשינוי שם המשפחה? (3 נקודות)

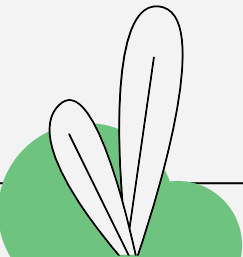
5. על פי הטקסט, ציין שלוש דרכים שונות לעברות שמות משפחה. (3 נקודות)

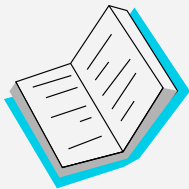
6. "מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור". (פסקה ו)

למה מתייחסת המילה "בכך"? (2 נקודות)

**כשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 4-6 על פי טקסט ב.

4. מהי הדילמה המתוארת בפסקה א בנוגע לשינוי שם המשפחה? (3 נקודות)

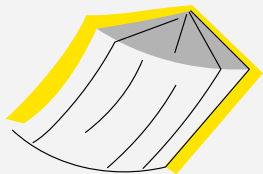
5. על פי הטקסט, ציין שלוש דרכים שונות לעברות שמות משפחה. (3 נקודות)

6. "מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור". (פסקה ו)

למה מתייחסת המילה "בכך"? (2 נקודות)

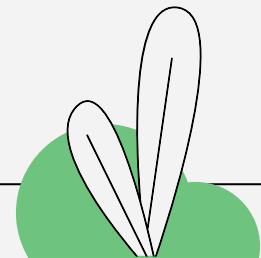
**נשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

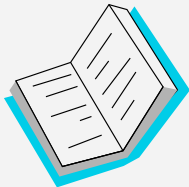

ועכשיו נתרגל -

טקסט ב

השאלות

ענה על השאלות 4-6 על פי טקסט ב.

4. מהי הדילמה המתוארת בפסקה א בנוגע לשינוי שם המשפחה? (3 נקודות)

התלבטות

5. על פי הטקסט, ציין שלוש דרכים שונות לעברות שמות משפחה. (3 נקודות)

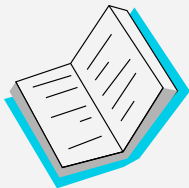
6. "מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור". (פסקה ו)

למה מתייחסת המילה "בכך"? (2 נקודות)

**נשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 4-6 על פי טקסט ב.

4. מהי הדילמה המתוארת בפסקה א בנוגע לשינוי שם המשפחה? (3 נקודות)

5. על פי הטקסט, ציין שלוש דרכים שונות לעברות שמות משפחה. (3 נקודות)

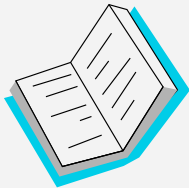
6. "מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור". (פסקה ו)

למה מתייחסת המילה "בכך"? (2 נקודות)

**נשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 4-6 על פי טקסט ב.

4. מהי הדילמה המתוארת בפסקה א בנוגע לשינוי שם המשפחה? (3 נקודות)

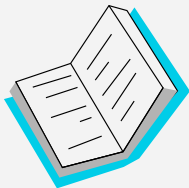
5. על פי הטקסט, ציין שלוש דרכים שונות לעברות שמות משפחה. (3 נקודות)

6. "מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור". (פסקה ו)

למה מתייחסת המילה "בכך"? (2 נקודות)

כשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.

השאלות

ענה על השאלות 4-6 על פי טקסט ב.

4. מהי הדילמה המתוארת בפסקה א בנוגע לשינוי שם המשפחה? (3 נקודות)

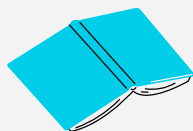
5. על פי הטקסט, ציין שלוש דרכים שונות לעברות שמות משפחה. (3 נקודות)

6. "מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור". (פסקה ו)

למה מתייחסת המילה "בכך"? (2 נקודות)

יש להקפיד על טוהר הבחינות!

כשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות

מאת מעוז עזריהו

טקסט ב

פסקה א מהגרים מחליפים את שמם בתהליך ההשתלבות בחברה הקולטת כדי לנסות לטשטש את המוצא הזר שלהם וכדי למנוע את הריחוק התרבותי שהצליל של השם הזר יוצר. בראש ובראשונה הם נוהגים לשנות את שמם הפרטי לשם שמקובל במקום החדש. שינוי שם המשפחה הוא נדיר יותר. שם המשפחה מייצג בבירור קשר בין דורי ושורשים משפחתיים, והמהגר אינו מעוניין להתעלם מהם, אפילו אם הוא שואף להיקלט בתרבות החדשה.

פסקה ב במקרה של היהודים בארץ-ישראל, דווקא שינוי שמות המשפחה היה הפעולה העיקרית בתהליך ההשתלבות בסביבה החדשה. נושא השמות הפרטיים היה בעייתי פחות כי בקהילות יהודיות בגולה היה נהוג לתת לילדים שם יהודי-עברי, אף על פי כן העדיפו הורים בארץ לבחור לילדים שמות עבריים חדשים, כאלה שלא היו נהוגים בגולה, כדי להבדיל אותם מן "היהודי הישן". שם יהודי מסורתי כמו מנחם נדחה מפני שסימל את היהודי הגלותי. שמות עבריים כמו אסנת, עומרי ואהוד התקבלו משום שהם לא שימשו בגלות ולכן ייצגו את "היהודי החדש".

פסקה ג שינוי שם המשפחה הגלותי לשם עברי סימל את השאיפה להיקלט בארץ-ישראל וביטא בבירור ניתוק מן ההיסטוריה המשפחתית והעדתית שזוהתה עם הגלות. עברות⁽¹⁾ שם המשפחה הביא לידי ביטוי לא רק את קץ הגלות אלא גם "לידה מחדש" של זהות תרבותית עברית.

פסקה ד הבחירה בשם משפחה חדש הייתה בדרך כלל מתוך החלטה חופשית ומשיקולים של העדפה אישית. אחת האפשרויות הייתה לבחור בשם משפחה חדש שמזכיר בצליל שלו את השם הקודם, כמו למשל בר־ננס במקום ברנדם. אפשרות אחרת הייתה לתרגם את השם לעברית, כגון אבן-זוהר במקום פונקנשטיין⁽²⁾. וכמובן, תמיד הייתה האפשרות להמציא שם חדש לחלוטין שאין לו קשר למשמעות או לצליל של השם הקודם.

פסקה ה בעבור דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון, עברות שם המשפחה היה חלק בלתי נפרד מן האידאולוגיה⁽³⁾ שקידם כדי לשמור על טוהר העברית. בן גוריון לא היה יכול לכפות על האזרחים לעברת את שם משפחתם, אך דרש זאת מבעלי תפקידים בשירות המדינה — מפקדים ראשיים בצה"ל ונציגי ישראל בחוץ לארץ — משום שלדבריו, שם משפחה עברי הוא בעל ערך ייצוגי.

פסקה ו לתהליך הרשמי של עברות השמות לא היה המשך. בשנת 1995 בוטלה ההוראה שחייבה את אנשי משרד החוץ לעברת את שמם. מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור, אך אחרים יוכלו לראות בכך גֵּדות לתחושת הביטחון בקיומה של התרבות העברית.

* מעובד על פי עזריהו, מ' [תש"ס]. "עברית ועברות: היבטים של יצירת זהות תרבותית". **האיגוד למדעי היהדות**. עמ' 77-88.

(1) עברות — החלפת שם או מילה שמקורה בשפה זרה במילה בעברית או במילה בעלת צליל עברי.

(2) פונקנשטיין ביידיש פירושו אבן זוהרת.

(3) אידאולוגיה — השקפת עולם

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות

מאת מעוז עזריהו

טקסט ב

פסקה א מהגרים מחליפים את שמם בתהליך ההשתלבות בחברה הקולטת כדי לנסות לטשטש את המוצא הזר שלהם וכדי למנוע את הריחוק התרבותי שהצליל של השם הזר יוצר. בראש ובראשונה הם נוהגים לשנות את שמם הפרטי לשם שמקובל במקום החדש. שינוי שם המשפחה הוא נדיר יותר. שם המשפחה מייצג בבירור קשר בין-דורי ושורשים משפחתיים, והמהגר אינו מעוניין להתעלם מהם, אפילו אם הוא שואף להיקלט בתרבות החדשה.

פסקה ב במקרה של היהודים בארץ-ישראל, דווקא שינוי שמות המשפחה היה הפעולה העיקרית בתהליך ההשתלבות בסביבה החדשה. נושא השמות הפרטיים היה בעייתי פחות כי בקהילות יהודיות בגולה היה נהוג לתת לילדים שם יהודי-עברי, אף על פי כן העדיפו הורים בארץ לבחור לילדים שמות עבריים חדשים, כאלה שלא היו נהוגים בגולה, כדי להבדיל אותם מן "היהודי הישן". שם יהודי מסורתי כמו מנחם נדחה מפני שסימל את היהודי הגלותי. שמות עבריים כמו אסנת, עומרי ואהוד התקבלו משום שהם לא שימשו בגלות ולכן ייצגו את "היהודי החדש".

פסקה ג שינוי שם המשפחה הגלותי לשם עברי סימל את השאיפה להיקלט בארץ-ישראל וביטא בבירור ניתוק מן ההיסטוריה המשפחתית והעדתית שזוהתה עם הגלות. עברות⁽¹⁾ שם המשפחה הביא לידי ביטוי לא רק את קץ הגלות אלא גם "לידה מחדש" של זהות תרבותית עברית.

פסקה ד הבחירה בשם משפחה חדש הייתה בדרך כלל מתוך החלטה חופשית ומשיקולים של העדפה אישית. אחת האפשרויות הייתה לבחור בשם משפחה חדש שמזכיר בצליל שלו את השם הקודם, כמו למשל בר-נס במקום ברנדם. אפשרות אחרת הייתה לתרגם את השם לעברית, כגון אבן-זוהר במקום פונקנשטיין⁽²⁾. וכמובן, תמיד הייתה האפשרות להמציא שם חדש לחלוטין שאין לו קשר למשמעות או לצליל של השם הקודם.

פסקה ה בעבור דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון, עברות שם המשפחה היה חלק בלתי נפרד מן האידאולוגיה⁽³⁾ שקידם כדי לשמור על טוהר העברית. בן גוריון לא היה יכול לכפות על האזרחים לעברת את שם משפחתם, אך דרש זאת מבעלי תפקידים בשירות המדינה — מפקדים ראשיים בצה"ל ונציגי ישראל בחוץ לארץ — משום שלדבריו, שם משפחה עברי הוא בעל ערך ייצוגי.

פסקה ו לתהליך הרשמי של עברות השמות לא היה המשך. בשנת 1995 בוטלה ההוראה שחייבה את אנשי משרד החוץ לעברת את שמם. מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור, אך אחרים יוכלו לראות בכך גדות לתחושת הביטחון בקיומה של התרבות העברית.

* מעובד על פי עזריהו, מ' [תש"ס]. "עברית ועברות: היבטים של יצירת זהות תרבותית". האיגוד למדעי היהדות. עמ' 77-88.

(1) עברות — החלפת שם או מילה שמקורה בשפה זרה במילה בעברית או במילה בעלת צליל עברי.

(2) פונקנשטיין ביידיש פירושו אבן זוהרת.

(3) אידאולוגיה — השקפת עולם

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות

מאת מעוז עזריהו

טקסט ב

פסקה א מהגרים מחליפים את שמם בתהליך ההשתלבות בחברה הקולטת כדי לנסות לטשטש את המוצא הזר שלהם וכדי למנוע את הריחוק התרבותי שהצליל של השם הזר יוצר. בראש ובראשונה הם נוהגים לשנות את שמם הפרטי לשם שמקובל במקום החדש. שינוי שם המשפחה הוא נדיר יותר. שם המשפחה מייצג בבירור קשר בין דורי ושורשים משפחתיים, והמהגר אינו מעוניין להתעלם מהם, אפילו אם הוא שואף להיקלט בתרבות החדשה.

פסקה ב במקרה של היהודים בארץ-ישראל, דווקא שינוי שמות המשפחה היה הפעולה העיקרית בתהליך ההשתלבות בסביבה החדשה. נושא השמות הפרטיים היה בעייתי פחות כי בקהילות יהודיות בגולה היה נהוג לתת לילדים שם יהודי-עברי, אף על פי כן העדיפו הורים בארץ לבחור לילדים שמות עבריים חדשים, כאלה שלא היו נהוגים בגולה, כדי להבדיל אותם מן "היהודי הישן". שם יהודי מסורתי כמו מנחם נדחה מפני שסימל את היהודי הגלותי. שמות עבריים כמו אסנת, עומרי ואהוד התקבלו משום שהם לא שימשו בגלות ולכן ייצגו את "היהודי החדש".

פסקה ג שינוי שם המשפחה הגלותי לשם עברי סימל את השאיפה להיקלט בארץ-ישראל וביטא בבירור ניתוק מן ההיסטוריה המשפחתית והעדתית שזוהתה עם הגלות. עברות⁽¹⁾ שם המשפחה הביא לידי ביטוי לא רק את קץ הגלות אלא גם "לידה מחדש" של זהות תרבותית עברית.

פסקה ד הבחירה בשם משפחה חדש הייתה בדרך כלל מתוך החלטה חופשית ומשיקולים של העדפה אישית. אחת האפשרויות הייתה לבחור בשם משפחה חדש שמזכיר בצליל שלו את השם הקודם, כמו למשל בר-נס במקום ברנדס. אפשרות אחרת הייתה לתרגם את השם לעברית, כגון אבן-זוהר במקום פונקנשטיין⁽²⁾. וכמובן, תמיד הייתה האפשרות להמציא שם חדש לחלוטין שאין לו קשר למשמעות או לצליל של השם הקודם.

פסקה ה בעבור דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון, עברות שם המשפחה היה חלק בלתי נפרד מן האידאולוגיה⁽³⁾ שקידם כדי לשמור על טוהר העברית. בן גוריון לא היה יכול לכפות על האזרחים לעברת את שם משפחתם, אך דרש זאת מבעלי תפקידים בשירות המדינה — מפקדים ראשיים בצה"ל ונציגי ישראל בחוץ לארץ — משום שלדבריו, שם משפחה עברי הוא בעל ערך ייצוגי.

פסקה ו לתהליך הרשמי של עברות השמות לא היה המשך. בשנת 1995 בוטלה ההוראה שחייבה את אנשי משרד החוץ לעברת את שמם. מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור, אך אחרים יוכלו לראות בכך גֵּדוּת לתחושת הביטחון בקיומה של התרבות העברית.

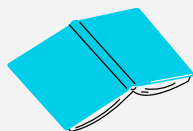
* מעובד על פי עזריהו, מ' [תש"ס]. "עברית ועברות: היבטים של יצירת זהות תרבותית". האיגוד למדעי היהדות. עמ' 77-88.

(1) עברות — החלפת שם או מילה שמקורה בשפה זרה במילה בעברית או במילה בעלת צליל עברי.

(2) פונקנשטיין ביידיש פירושו אבן זוהרת.

(3) אידאולוגיה — השקפת עולם

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות

מאת מעוז עזריהו

טקסט ב

פסקה א מהגרים מחליפים את שמם בתהליך ההשתלבות בחברה הקולטת כדי לנסות לטשטש את המוצא הזר שלהם וכדי למנוע את הריחוק התרבותי שהצליל של השם הזר יוצר. בראש ובראשונה הם נוהגים לשנות את שמם הפרטי לשם שמקובל במקום החדש. שינוי שם המשפחה הוא נדיר יותר. שם המשפחה מייצג בבירור קשר בין-דורי ושורשים משפחתיים, והמהגר אינו מעוניין להתעלם מהם, אפילו אם הוא שואף להיקלט בתרבות החדשה.

פסקה ב במקרה של היהודים בארץ-ישראל, דווקא שינוי שמות המשפחה היה הפעולה העיקרית בתהליך ההשתלבות בסביבה החדשה. נושא השמות הפרטיים היה בעייתי פחות כי בקהילות יהודיות בגולה היה נהוג לתת לילדים שם יהודי-עברי, אף על פי כן העדיפו הורים בארץ לבחור לילדים שמות עבריים חדשים, כאלה שלא היו נהוגים בגולה, כדי להבדיל אותם מן "היהודי הישן". שם יהודי מסורתי כמו מנחם נדחה מפני שסימל את היהודי הגלותי. שמות עבריים כמו אסנת, עומרי ואהוד התקבלו משום שהם לא שימשו בגלות ולכן ייצגו את "היהודי החדש".

פסקה ג שינוי שם המשפחה הגלותי לשם עברי סימל את השאיפה להיקלט בארץ-ישראל וביטא בבירור ניתוק מן ההיסטוריה המשפחתית והעדתית שזוהתה עם הגלות. עברות⁽¹⁾ שם המשפחה הביא לידי ביטוי לא רק את קץ הגלות אלא גם "לידה מחדש" של זהות תרבותית עברית.

פסקה ד הבחירה בשם משפחה חדש הייתה בדרך כלל מתוך החלטה חופשית ומשיקולים של העדפה אישית. אחת האפשרויות הייתה לבחור בשם משפחה חדש שמזכיר בצליל שלו את השם הקודם, כמו למשל בר-נס במקום ברנדס. אפשרות אחרת הייתה לתרגם את השם לעברית, כגון אבן-זוהר במקום פונקנשטיין⁽²⁾. וכמובן, תמיד הייתה האפשרות להמציא שם חדש לחלוטין שאין לו קשר למשמעות או לצליל של השם הקודם.

פסקה ה בעבור דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון, עברות שם המשפחה היה חלק בלתי נפרד מן האידאולוגיה⁽³⁾ שקידם כדי לשמור על טוהר העברית. בן גוריון לא היה יכול לכפות על האזרחים לעברת את שם משפחתם, אך דרש זאת מבעלי תפקידים בשירות המדינה — מפקדים ראשיים בצה"ל ונציגי ישראל בחוץ לארץ — משום שלדבריו, שם משפחה עברי הוא בעל ערך ייצוגי.

פסקה ו לתהליך הרשמי של עברות השמות לא היה המשך. בשנת 1995 בוטלה ההוראה שחייבה את אנשי משרד החוץ לעברת את שמם. מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור, אך אחרים יוכלו לראות בכך גֵּדוּת לתחושת הביטחון בקיומה של התרבות העברית.

* מעובד על פי עזריהו, מ' [תש"ס]. "עברית ועברות: היבטים של יצירת זהות תרבותית". האיגוד למדעי היהדות. עמ' 77-88.

(1) עברות — החלפת שם או מילה שמקורה בשפה זרה במילה בעברית או במילה בעלת צליל עברי.

(2) פונקנשטיין ביידיש פירושו אבן זוהרת.

(3) אידאולוגיה — השקפת עולם

טקסט ב

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות

מאת מעוז עזריהו

פסקה א מהגרים מחליפים את שמם בתהליך ההשתלבות בחברה הקולטת כדי לנסות לטשטש את המוצא הזר שלהם וכדי למנוע את הריחוק התרבותי שהצליל של השם הזר יוצר. בראש ובראשונה הם נוהגים לשנות את שמם הפרטי לשם שמקובל במקום החדש. שינוי שם המשפחה הוא נדיר יותר. שם המשפחה מייצג בבירור קשר בין-דורי ושורשים משפחתיים, והמהגר אינו מעוניין להתעלם מהם, אפילו אם הוא שואף להיקלט בתרבות החדשה.

פסקה ב במקרה של היהודים בארץ-ישראל, דווקא שינוי שמות המשפחה היה הפעולה העיקרית בתהליך ההשתלבות בסביבה החדשה. נושא השמות הפרטיים היה בעייתי פחות כי בקהילות יהודיות בגולה היה נהוג לתת לילדים שם יהודי-עברי, אף על פי כן העדיפו הורים בארץ לבחור לילדים שמות עבריים חדשים, כאלה שלא היו נהוגים בגולה, כדי להבדיל אותם מן "היהודי הישן". שם יהודי מסורתי כמו מנחם נדחה מפני שסימל את היהודי הגלותי. שמות עבריים כמו אסנת, עומרי ואהוד התקבלו משום שהם לא שימשו בגלות ולכן ייצגו את "היהודי החדש".

פסקה ג שינוי שם המשפחה הגלותי לשם עברי סימל את השאיפה להיקלט בארץ-ישראל וביטא בבירור ניתוק מן ההיסטוריה המשפחתית והעדתית שזוהתה עם הגלות. עברות⁽¹⁾ שם המשפחה הביא לידי ביטוי לא רק את קץ הגלות אלא גם "לידה מחדש" של זהות תרבותית עברית.

פסקה ד הבחירה בשם משפחה חדש הייתה בדרך כלל מתוך החלטה חופשית ומשיקולים של העדפה אישית. אחת האפשרויות הייתה לבחור בשם משפחה חדש שמזכיר בצליל שלו את השם הקודם, כמו למשל בר-נס במקום ברנדס. אפשרות אחרת הייתה לתרגם את השם לעברית, כגון אבן-זוהר במקום פונקנשטיין⁽²⁾. וכמובן, תמיד הייתה האפשרות להמציא שם חדש לחלוטין שאין לו קשר למשמעות או לצליל של השם הקודם.

פסקה ה בעבור דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון, עברות שם המשפחה היה חלק בלתי נפרד מן האידאולוגיה⁽³⁾ שקידם כדי לשמור על טוהר העברית. בן גוריון לא היה יכול לכפות על האזרחים לעברת את שם משפחתם, אך דרש זאת מבעלי תפקידים בשירות המדינה — מפקדים ראשיים בצה"ל ונציגי ישראל בחוץ לארץ — משום שלדבריו, שם משפחה עברי הוא בעל ערך ייצוגי.

פסקה ו לתהליך הרשמי של עברות השמות לא היה המשך. בשנת 1995 בוטלה ההוראה שחייבה את אנשי משרד החוץ לעברת את שמם. מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור, אך אחרים יוכלו לראות בכך גֵּדוּת לתחושת הביטחון בקיומה של התרבות העברית.

* מעובד על פי עזריהו, מ' [תש"ס]. "עברית ועברות: היבטים של יצירת זהות תרבותית". האיגוד למדעי היהדות. עמ' 77-88.

(1) עברות — החלפת שם או מילה שמקורה בשפה זרה במילה בעברית או במילה בעלת צליל עברי.

(2) פונקנשטיין ביידיש פירושו אבן זוהרת.

(3) אידאולוגיה — השקפת עולם

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות

מאת מעוז עזריהו

טקסט ב

פסקה א מהגרים מחליפים את שמם בתהליך ההשתלבות בחברה הקולטת כדי לנסות לטשטש את המוצא הזר שלהם וכדי למנוע את הריחוק התרבותי שהצליל של השם הזר יוצר. בראש ובראשונה הם נוהגים לשנות את שמם הפרטי לשם שמקובל במקום החדש. שינוי שם המשפחה הוא נדיר יותר. שם המשפחה מייצג בבירור קשר בין דורי ושורשים משפחתיים, והמהגר אינו מעוניין להתעלם מהם, אפילו אם הוא שואף להיקלט בתרבות החדשה.

פסקה ב במקרה של היהודים בארץ-ישראל, דווקא שינוי שמות המשפחה היה הפעולה העיקרית בתהליך ההשתלבות בסביבה החדשה. נושא השמות הפרטיים היה בעייתי פחות כי בקהילות יהודיות בגולה היה נהוג לתת לילדים שם יהודי-עברי, אף על פי כן העדיפו הורים בארץ לבחור לילדים שמות עבריים חדשים, כאלה שלא היו נהוגים בגולה, כדי להבדיל אותם מן "היהודי הישן". שם יהודי מסורתי כמו מנחם נדחה מפני שסימל את היהודי הגלותי. שמות עבריים כמו אסנת, עומרי ואהוד התקבלו משום שהם לא שימשו בגלות ולכן ייצגו את "היהודי החדש".

פסקה ג שינוי שם המשפחה הגלותי לשם עברי סימל את השאיפה להיקלט בארץ-ישראל וביטא בבירור ניתוק מן ההיסטוריה המשפחתית והעדתית שזוהתה עם הגלות. עברות⁽¹⁾ שם המשפחה הביא לידי ביטוי לא רק את קץ הגלות אלא גם "לידה מחדש" של זהות תרבותית עברית.

פסקה ד הבחירה בשם משפחה חדש הייתה בדרך כלל מתוך החלטה חופשית ומשיקולים של העדפה אישית. אחת האפשרויות הייתה לבחור בשם משפחה חדש שמזכיר בצליל שלו את השם הקודם, כמו למשל בר-נס במקום ברנדס. אפשרות אחרת הייתה לתרגם את השם לעברית, כגון אבן-זוהר במקום פונקנשטיין⁽²⁾. וכמובן, תמיד הייתה האפשרות להמציא שם חדש לחלוטין שאין לו קשר למשמעות או לצליל של השם הקודם.

פסקה ה בעבור דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון, עברות שם המשפחה היה חלק בלתי נפרד מן האידאולוגיה⁽³⁾ שקידם כדי לשמור על טוהר העברית. בן גוריון לא היה יכול לכפות על האזרחים לעברת את שם משפחתם, אך דרש זאת מבעלי תפקידים בשירות המדינה — מפקדים ראשיים בצה"ל ונציגי ישראל בחוץ לארץ — משום שלדבריו, שם משפחה עברי הוא בעל ערך ייצוגי.

פסקה ו לתהליך הרשמי של עברות השמות לא היה המשך. בשנת 1995 בוטלה ההוראה שחייבה את אנשי משרד החוץ לעברת את שמם. מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור, אך אחרים יוכלו לראות בכך גֵּדוּת לתחושת הביטחון בקיומה של התרבות העברית.

* מעובד על פי עזריהו, מ' [תש"ס]. "עברית ועברות: היבטים של יצירת זהות תרבותית". האיגוד למדעי היהדות. עמ' 77-88.

(1) עברות — החלפת שם או מילה שמקורם בשפה זרה במילה בעברית או במילה בעלת צליל עברי.

(2) פונקנשטיין ביידיש פירושו אבן זוהרת.

(3) אידאולוגיה — השקפת עולם

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות

מאת מעוז עזריהו

טקסט ב

פסקה א מהגרים מחליפים את שמם בתהליך ההשתלבות בחברה הקולטת כדי לנסות לטשטש את המוצא הזר שלהם וכדי למנוע את הריחוק התרבותי שהצליל של השם הזר יוצר. בראש ובראשונה הם נוהגים לשנות את שמם הפרטי לשם שמקובל במקום החדש. שינוי שם המשפחה הוא נדיר יותר. שם המשפחה מייצג בבירור קשר בין דורי ושורשים משפחתיים, והמהגר אינו מעוניין להתעלם מהם, אפילו אם הוא שואף להיקלט בתרבות החדשה.

פסקה ב במקרה של היהודים בארץ-ישראל, דווקא שינוי שמות המשפחה היה הפעולה העיקרית בתהליך ההשתלבות בסביבה החדשה. נושא השמות הפרטיים היה בעייתי פחות כי בקהילות יהודיות בגולה היה נהוג לתת לילדים שם יהודי-עברי, אף על פי כן העדיפו הורים בארץ לבחור לילדים שמות עבריים חדשים, כאלה שלא היו נהוגים בגולה, כדי להבדיל אותם מן "היהודי הישן". שם יהודי מסורתי כמו מנחם נדחה מפני שסימל את היהודי הגלותי. שמות עבריים כמו אסנת, עומרי ואהוד התקבלו משום שהם לא שימשו בגלות ולכן ייצגו את "היהודי החדש".

פסקה ג שינוי שם המשפחה הגלותי לשם עברי סימל את השאיפה להיקלט בארץ-ישראל וביטא בבירור ניתוק מן ההיסטוריה המשפחתית והעדתית שזוהתה עם הגלות. ⁽¹⁾ עברות⁽¹⁾ שם המשפחה הביא לידי ביטוי לא רק את קץ הגלות אלא גם "לידה מחדש" של זהות תרבותית עברית.

פסקה ד הבחירה בשם משפחה חדש הייתה בדרך כלל מתוך החלטה חופשית ומשיקולים של העדפה אישית. אחת האפשרויות הייתה לבחור בשם משפחה חדש שמזכיר בצליל שלו את השם הקודם, כמו למשל בר-נס במקום ברנדס. אפשרות אחרת הייתה לתרגם את השם לעברית, כגון אבן-זוהר במקום פונקנשטיין⁽²⁾. וכמובן, תמיד הייתה האפשרות להמציא שם חדש לחלוטין שאין לו קשר למשמעות או לצליל של השם הקודם.

פסקה ה בעבור דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון, עברות שם המשפחה היה חלק בלתי נפרד מן האידאולוגיה⁽³⁾ שקידם כדי לשמור על טוהר העברית. בן גוריון לא היה יכול לכפות על האזרחים לעברת את שם משפחתם, אך דרש זאת מבעלי תפקידים בשירות המדינה — מפקדים ראשיים בצה"ל ונציגי ישראל בחוץ לארץ — משום שלדבריו, שם משפחה עברי הוא בעל ערך ייצוגי.

פסקה ו לתהליך הרשמי של עברות השמות לא היה המשך. בשנת 1995 בוטלה ההוראה שחייבה את אנשי משרד החוץ לעברת את שמם. מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור, אך אחרים יוכלו לראות בכך גֵּדות לתחושת הביטחון בקיומה של התרבות העברית.

* מעובד על פי עזריהו, מ' [תש"ס]. "עברית ועברות: היבטים של יצירת זהות תרבותית". האיגוד למדעי היהדות. עמ' 77-88.

(1) עברות — החלפת שם או מילה שמקורה בשפה זרה במילה בעברית או במילה בעלת צליל עברי.

(2) פונקנשטיין ביידיש פירושו אבן זוהרת.

(3) אידאולוגיה — השקפת עולם

בדרך לזהות ישראלית: שינוי שמות

מאת מעוז עזריהו

טקסט ב

פסקה א מהגרים מחליפים את שמם בתהליך ההשתלבות בחברה הקולטת כדי לנסות לטשטש את המוצא הזר שלהם וכדי למנוע את הריחוק התרבותי שהצליל של השם הזר יוצר. בראש ובראשונה הם נוהגים לשנות את שמם הפרטי לשם שמקובל במקום החדש. שינוי שם המשפחה הוא נדיר יותר. שם המשפחה מייצג בבירור קשר בין-דורי ושורשים משפחתיים, והמהגר אינו מעוניין להתעלם מהם, אפילו אם הוא שואף להיקלט בתרבות החדשה.

פסקה ב במקרה של היהודים בארץ-ישראל, דווקא שינוי שמות המשפחה היה הפעולה העיקרית בתהליך ההשתלבות בסביבה החדשה. נושא השמות הפרטיים היה בעייתי פחות כי בקהילות יהודיות בגולה היה נהוג לתת לילדים שם יהודי-עברי, אף על פי כן העדיפו הורים בארץ לבחור לילדים שמות עבריים חדשים, כאלה שלא היו נהוגים בגולה, כדי להבדיל אותם מן "היהודי הישן". שם יהודי מסורתי כמו מנחם נדחה מפני שסימל את היהודי הגלותי. שמות עבריים כמו אסנת, עומרי ואהוד התקבלו משום שהם לא שימשו בגלות ולכן ייצגו את "היהודי החדש".

פסקה ג שינוי שם המשפחה הגלותי לשם עברי סימל את השאיפה להיקלט בארץ-ישראל וביטא בבירור ניתוק מן ההיסטוריה המשפחתית והעדתית שזוהתה עם הגלות. עברות⁽¹⁾ שם המשפחה הביא לידי ביטוי לא רק את קץ הגלות אלא גם "לידה מחדש" של זהות תרבותית עברית.

פסקה ד הבחירה בשם משפחה חדש הייתה בדרך כלל מתוך החלטה חופשית ומשיקולים של העדפה אישית. אחת האפשרויות הייתה לבחור בשם משפחה חדש שמזכיר בצליל שלו את השם הקודם, כמו למשל בר-נס במקום ברנדס. אפשרות אחרת הייתה לתרגם את השם לעברית, כגון אבן-זוהר במקום פונקנשטיין⁽²⁾. וכמובן, תמיד הייתה האפשרות להמציא שם חדש לחלוטין שאין לו קשר למשמעות או לצליל של השם הקודם.

פסקה ה בעבור דוד בן גוריון, ראש הממשלה הראשון, עברות שם המשפחה היה חלק בלתי נפרד מן האידאולוגיה⁽³⁾ שקידם כדי לשמור על טוהר העברית. בן גוריון לא היה יכול לכפות על האזרחים לעברת את שם משפחתם, אך דרש זאת מבעלי תפקידים בשירות המדינה — מפקדים ראשיים בצה"ל ונציגי ישראל בחוץ לארץ — משום שלדבריו, שם משפחה עברי הוא בעל ערך ייצוגי.

פסקה ו לתהליך הרשמי של עברות השמות לא היה המשך. בשנת 1995 בוטלה ההוראה שחייבה את אנשי משרד החוץ לעברת את שמם. מי שדואג לטוהר העברית אולי יראה בכך חזרה לאחור, אך אחרים יוכלו לראות בכך גֵּדוּת לתחושת הביטחון בקיומה של התרבות העברית.

* מעובד על פי עזריהו, מ' [תש"ס]. "עברית ועברות: היבטים של יצירת זהות תרבותית". האיגוד למדעי היהדות. עמ' 77-88.

(1) עברות — החלפת שם או מילה שמקורם בשפה זרה במילה בעברית או במילה בעלת צליל עברי.

(2) פונקנשטיין ביידיש פירושו אבן זוהרת.

(3) אידאולוגיה — השקפת עולם

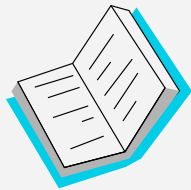

להכיר את כותבת המאמר

נאוה סמל

אחות של הזמר שלמה ארצי

השאלות

ענה על השאלות 7-10.

7. ילדי דור שנות החמישים גדלו בין שתי זהויות: הגלותית והישראלית.

א. על פי טקסט ג, ציין שני הבדלים עיקריים בין זהות גלותית לזהות ישראלית. (2 נקודות)

ב. היחס של כותבת טקסט ג לזהותה הגלותית השתנה בבגרותה.

העתק מטקסט ג משפט המוכיח טענה זו. (2 נקודות)

8. "עדיין לא מאוחר מדי להודות בטעות" (טקסט ג, פסקה ד).

לאיזו טעות התייחס אביה של כותבת טקסט ג? מדוע הוא מכנה זאת "טעות"? תוכל להיעזר בכל הטקסטים.

(3 נקודות)

9. השקפת עולמו של בן גוריון הייתה שמירה על טוהר העברית.

העתק שני משפטים המוכיחים שהשקפת עולם זו לא נשמרה — משפט אחד מטקסט ב, ומשפט אחד מטקסט ג.

(3 נקודות)

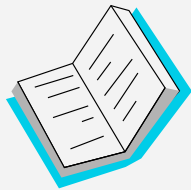
משפט מטקסט ב: _____

משפט מטקסט ג: _____

**נשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 7-10.

7. ילדי דור שנות החמישים גדלו בין שתי זהויות: הגלותית והישראלית.

א. על פי טקסט ג, ציין שני הבדלים עיקריים בין זהות גלותית לזהות ישראלית. (2 נקודות)

ב. היחס של כותבת טקסט ג לזהותה הגלותית השתנה בבגרותה.

העתק מטקסט ג משפט המוכיח טענה זו. (2 נקודות)

8. "עדיין לא מאוחר מדי להודות בטעות" (טקסט ג, פסקה ד).

לאיזו טעות התייחס אביה של כותבת טקסט ג? מדוע הוא מכנה זאת "טעות"? תוכל להיעזר בכל הטקסטים.

(3 נקודות)

9. השקפת עולמו של בן גוריון הייתה שמירה על טוהר העברית.

העתק שני משפטים המוכיחים שהשקפת עולם זו לא נשמרה — משפט אחד מטקסט ב, ומשפט אחד מטקסט ג.

(3 נקודות)

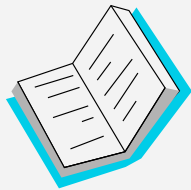
משפט מטקסט ב: _____

משפט מטקסט ג: _____

**נשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 7-10.

7. ילדי דור שנות החמישים גדלו בין שתי זהויות: הגלותית והישראלית.

א. על פי טקסט ג, ציין שני הבדלים עיקריים בין זהות גלותית לזהות ישראלית. (2 נקודות)

ב. היחס של כותבת טקסט ג לזהותה הגלותית השתנה בבגרותה.

העתק מטקסט ג משפט המוכיח טענה זו. (2 נקודות)

8. "עדיין לא מאוחר מדי להודות בטעות" (טקסט ג, פסקה ד).

לאיזו טעות התייחס אביה של כותבת טקסט ג? מדוע הוא מכנה זאת "טעות"? תוכל להיעזר בכל הטקסטים. (3 נקודות)

9. השקפת עולמו של בן גוריון הייתה שמירה על טוהר העברית.

העתק שני משפטים המוכיחים שהשקפת עולם זו לא נשמרה — משפט אחד מטקסט ב, ומשפט אחד מטקסט ג. (3 נקודות)

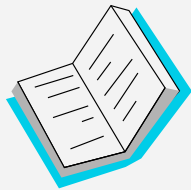
משפט מטקסט ב: _____

משפט מטקסט ג: _____

**נשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

השאלות

ענה על השאלות 7-10.

7. ילדי דור שנות החמישים גדלו בין שתי זהויות: הגלותית והישראלית.

א. על פי טקסט ג, ציין שני הבדלים עיקריים בין זהות גלותית לזהות ישראלית. (2 נקודות)

ב. היחס של כותבת טקסט ג לזהותה הגלותית השתנה בבגרותה.

העתק מטקסט ג משפט המוכיח טענה זו. (2 נקודות)

8. "עדיין לא מאוחר מדי להודות בטעות" (טקסט ג, פסקה ד).

לאיזו טעות התייחס אביה של כותבת טקסט ג? מדוע הוא מכנה זאת "טעות"? תוכל להיעזר בכל הטקסטים. (3 נקודות)

9. השקפת עולמו של בן גוריון הייתה שמירה על טוהר העברית.

העתק שני משפטים המוכיחים שהשקפת עולם זו לא נשמרה — משפט אחד מטקסט ב, ומשפט אחד מטקסט ג. (3 נקודות)

משפט מטקסט ב: _____

משפט מטקסט ג: _____

**נשקוראים את כל
השאלות, מקבלים
מידע רב על
הטקסט.**

כתיבה אישית

פסקה א

הרגע שבחרו את שמי הוא דגם מייצג של יצירת הישראליות.

פסקה ב

הוריי, זוג עולים יודעי עברית מן הגולה, ביקשו לקרוא לתינוקת שלהם על שמה של סבתא — שיינדלה. אך השם שיינדלה הוא שם בשפת היידיש, והם חלילה לא רצו להכתיים את התינוקת הצברית שלהם בסממן גלותי. גם השם "יפה", שהוא תרגום עברי לשם "שיינדלה", לא היה די ישראלי לטעמם. בסופו של דבר בחרו לי הוריי את השם נָאווה — שם ישראלי אמיתי.

פסקה ג

בעברות השמות התבטא המעבר החד מזהות גלותית לזהות ישראלית. ילדי שנות החמישים הם דור ייחודי, שעדיין אפשר למצוא בשמם העברי איזה ניצוץ של זיכרון מן העבר.

פסקה ד

בתום מלחמת העצמאות קרא דוד בן גוריון לחיילי צה"ל להחליף את שם משפחתם הלוועזי בשם משפחה עברי. לדבריו, צבא ההגנה לישראל צריך להיות עברי ברוחו, בחזונו ובכל גילוייו הפנימיים והחיצוניים. בעקבות הצו של בן גוריון עברתו רבים את שם משפחתם ובהם גם הוריי. בהתחלה עברת אבא את שם משפחתו מ"הרציג" ל"לבבי"⁽¹⁾. לאחר מכן שר החוץ משה שרת, שאבי היה עוזרו האישי, שינה את שם המשפחה שלנו מ"הרציג" ל"ארצי" בשל הדמיון בצליל בין שני השמות. לטענתו של שרת, "זה המחיר שצריך לשלם בעד הישראליות". את שם המשפחה "הרציג" החזיר אבא לתעודת הזהות שלו ביום שנבחר לכהן בכנסת ישראל. במופגן, ביקש להישבע אמונים למדינת ישראל בשני השמות: הישן והחדש. "עדיין לא מאוחר מדי להודות בטעות", אמר לי אבא.

פסקה ה

אנחנו, ילדי דור שנות החמישים, גדלנו בין העברית שנבחרה בעבורנו להיות השפה היוצרת זהות חדשה ובין הלשונות הזרות שהמשיכו להיות בשימוש בבתים והזכירו את "היהודי הישן" שממנו רצו להיפטר. גם אני חייתי בין שני העולמות: התביישתי שאני מבינה גרמנית ודוברת יידיש, אך יידיש הייתה השפה היחידה שיכולתי לתקשר בה עם סבתא, שלא קלטה עברית מעולם.

פסקה ו

שמות הצאצאים של ילדי שנות החמישים כבר נקיים מזיכרונות העבר. ילדים אלה נולדו לתוך העברית והיא בשבילים המקום הטבעי והמובן מאליו. לעיתים נדמה שהדור הנוכחי נוטה להעניק לצאצאיו שמות בין-לאומיים כמו: תום, נטלי וסירלי — שמות שאינם מייצגים ישראליות ויכולים להתאים בכל מקום בעולם. השם שלי — נאווה — זה שהוריי נופפו בו כדגל להפגין בו את זהותם החדשה, יצא בינתיים מן האופנה. כיום יש אנשים שקוראים לי בשם שיינדלה, ומי היה מאמין — אני כבר לא מתביישת.

* מעובד על פי סמל, כ' [2011]. "אני, שיינדלה הרציג". פנים 54-56. עמ' 14-16.

(1) הרציג בגרמנית פירושו לבבי.

אני, שיינדלה הרציג
מאת נאוה סמל

פסקה א

הרגע שבחרו את שמי הוא דגם מייצג של יצירת הישראליות.

פסקה ב

הוריי, זוג עולים יודעי עברית מן הגולה, ביקשו לקרוא לתינוקות שלהם על שמה של סבתא — שיינדלה. אך השם שיינדלה הוא שם בשפת היידיש, והם חלילה לא רצו להכתים את התינוקות הצברית שלהם בסממן גלות. גם השם "יפה", שהוא תרגום עברי לשם "שיינדלה", לא היה די ישראלי לטעמם. בסופו של דבר בחרו לי הוריי את השם נָאוָה — שם ישראלי אמיתי.

פסקה ג

בעברות השמות התבטא המעבר החד מזהות גלותית לזהות ישראלית. ילדי שנות החמישים הם דור ייחודי, שעדיין אפשר למצוא בשמם העברי איזה ניצוץ של זיכרון מן העבר.

פסקה ד

בתום מלחמת העצמאות קרא דוד בן גוריון לחילי צה"ל להחליף את שם משפחתם הלועזי בשם משפחה עברי. לדבריו, צבא ההגנה לישראל צריך להיות עברי ברוחו, בחזונו ובכל גילוייו הפנימיים והחיצוניים. בעקבות הצו של בן גוריון עברתו רבים את שם משפחתם ובהם גם הוריי. בהתחלה עברת אבא את שם משפחתו מ"הרציג" ל"לבבי"⁽¹⁾. לאחר מכן שר החוץ משה שרת, שאבי היה עוזרו האישי, שינה את שם המשפחה שלנו מ"הרציג" ל"ארצי" בשל הדמיון בצליל בין שני השמות. לטענתו של שרת, "זה המחיר שצריך לשלם בעד הישראליות". את שם המשפחה "הרציג" החזיר אבא לתעודת הזהות שלו ביום שנבחר לכהן בכנסת ישראל. במופגן, ביקש להישבע אמונים למדינת ישראל בשני השמות: הישן והחדש. "עדיין לא מאוחר מדי להודות בטעות", אמר לי אבא.

פסקה ה

אנחנו, ילדי דור שנות החמישים, גדלנו בין העברית שנבחרה בעבורנו להיות השפה היוצרת זהות חדשה ובין הלשונות הזרות שהמשיכו להיות בשימוש בבתים והזכירו את "היהודי הישן" שממנו רצו להיפטר. גם אני חייתי בין שני העולמות: התביישתי שאני מבינה גרמנית ודוברת יידיש, אך יידיש הייתה השפה היחידה שיכולתי לתקשר בה עם סבתא, שלא קלטה עברית מעולם.

פסקה ו

שמות הצאצאים של ילדי שנות החמישים כבר נקיים מזיכרונות העבר. ילדים אלה נולדו לתוך העברית והיא בשבילם המקום הטבעי והמובן מאליו. לעיתים נדמה שהדור הנוכחי נוטה להעניק לצאצאיו שמות בין-לאומיים כמו: תום, נטלי ושרילי — שמות שאינם מייצגים ישראליות ויכולים להתאים בכל מקום בעולם. השם שלי — נאוה — זה שהוריי נופפו בו כדגל להפגין בו את זהותם החדשה, יצא בינתיים מן האופנה. כיום יש אנשים שקוראים לי בשם שיינדלה, ומי היה מאמין — אני כבר לא מתביישת.

* מעובד על פי סמל, נ' [2011]. "אני, שיינדלה הרציג". פנים 54-56, עמ' 14-16.

(1) הרציג בגרמנית פירושו לבבי.

פסקה א

הרגע שבחרו את שמי הוא דגם מייצג של יצירת הישראליות.

פסקה ב

הוריי, זוג עולים יודעי עברית מן הגולה, ביקשו לקרוא לתינוקות החדשה שלהם על שמה של סבתא — שיינדלה. אך השם שיינדלה הוא שם בשפת היידיש, והם חלילה לא רצו להכתים את התינוקות הצברית שלהם בסממן גלות. גם השם "יפה", שהוא תרגום עברי לשם "שיינדלה", לא היה די ישראלי לטעמם. בסופו של דבר בחרו לי הוריי את השם נָאווה — שם ישראלי אמיתי.

פסקה ג

בעברות השמות התבטא המעבר החד מזהות גלותית לזהות ישראלית. ילדי שנות החמישים הם דור ייחודי, שעדיין אפשר למצוא בשמם העברי איזה ניצוץ של זיכרון מן העבר.

פסקה ד

בתום מלחמת העצמאות קרא דוד בן גוריון לחילי צה"ל להחליף את שם משפחתם הלועזי בשם משפחה עברי. לדבריו, צבא ההגנה לישראל צריך להיות עברי ברוחו, בחזונו ובכל גילוייו הפנימיים והחיצוניים. בעקבות זאת של בן גוריון עברתו רבים את שם משפחתם ובהם גם הוריי. בהתחלה עברת אבא את שם משפחתו מ"הרציג" ל"לבבי"⁽¹⁾. לאחר מכן שר החוץ משה שרת, שאבי היה עוזרו האישי, שינה את שם המשפחה שלנו מ"הרציג" ל"ארצי" בשל הדמיון בצליל בין שני השמות. לטענתו של שרת, "זה המחיר שצריך לשלם בעד הישראליות". את שם המשפחה "הרציג" החזיר אבא לתעודת הזהות שלו ביום שנבחר לכהן בכנסת ישראל. במופגן, ביקש להישבע אמונים למדינת ישראל בשני השמות: הישן והחדש. "עדיין לא מאוחר מדי להודות בטעות", אמר לי אבא.

פסקה ה

אנחנו, ילדי דור שנות החמישים, גדלנו בין העברית שנבחרה בעבורנו להיות השפה היוצרת זהות חדשה ובין הלשונות הזרות שהמשיכו להיות בשימוש בבתים והזכירו את "היהודי הישן" שממנו רצו להיפטר. גם אני חייתי בין שני העולמות: התביישתי שאני מבינה גרמנית ודוברת יידיש, אך יידיש הייתה השפה היחידה שיכולתי לתקשר בה עם סבתא, שלא קלטה עברית מעולם.

פסקה ו

שמות הצאצאים של ילדי שנות החמישים כבר נקיים מזיכרונות העבר. ילדים אלה נולדו לתוך העברית והיא בשבילם המקום הטבעי והמובן מאליו. לעיתים נדמה שהדור הנוכחי נוטה להעניק לצאצאיו שמות בין-לאומיים כמו: תום, נטלי ושרילי — שמות שאינם מייצגים ישראליות ויכולים להתאים בכל מקום בעולם. השם שלי — נאווה — זה שהוריי נופפו בו כדגל להפגין בו את זהותם החדשה, יצא בינתיים מן האופנה. כיום יש אנשים שקוראים לי בשם שיינדלה, ומי היה מאמין — אני כבר לא מתביישת.

* מעובד על פי סמל, נ' [2011]. "אני, שיינדלה הרציג". פנים 54-56, עמ' 14-16.

(1) הרציג בגרמנית פירושו לבבי.

פסקה א הרגע שבחרו את שמי הוא דגם מייצג של יצירת הישראליות.

פסקה ב הוריי, זוג עולים יודעי עברית מן הגולה, ביקשו לקרוא לתינוקות החדשה שלהם על שמה של סבתא — שיינדלה. אך השם שיינדלה הוא שם בשפת היידיש, והם חלילה לא רצו להכתים את התינוקות הצברית שלהם בסממן גלות. גם השם "יפה", שהוא תרגום עברי לשם "שיינדלה", לא היה די ישראלי לטעמם. בסופו של דבר בחרו לי הוריי את השם נָאווה — שם ישראלי אמיתי.

פסקה ג בעברות השמות התבטא המעבר החד מזהות גלותית לזהות ישראלית. ילדי שנות החמישים הם דור ייחודי, שעדיין אפשר למצוא בשמם העברי איזה ניצוץ של זיכרון מן העבר.

פסקה ד בתום מלחמת העצמאות קרא דוד בן גוריון לחילי צה"ל להחליף את שם משפחתם הלועזי בשם משפחה עברי. לדבריו, צבא ההגנה לישראל צריך להיות עברי ברוחו, בחזונו ובכל גילוייו הפנימיים והחיצוניים. בעקבות צו של בן גוריון עברתו רבים את שם משפחתם ובהם גם הוריי. בהתחלה עברת אבא את שם משפחתו מ"הרציג" ל"לבבי"⁽¹⁾. לאחר מכן שר החוץ משה שרת, שאבי היה עוזרו האישי, שינה את שם המשפחה שלנו מ"הרציג" ל"ארצי" בשל הדמיון בצליל בין שני השמות. לטענתו של שרת, "זה המחיר שצריך לשלם בעד הישראליות". את שם המשפחה "הרציג" החזיר אבא לתעודת הזהות שלו ביום שנבחר לכהן בכנסת ישראל. במופגן, ביקש להישבע אמונים למדינת ישראל בשני השמות: הישן והחדש. "עדיין לא מאוחר מדי להודות בטעות", אמר לי אבא.

פסקה ה אנחנו, ילדי דור שנות החמישים, גדלנו בין העברית שנבחרה בעבורנו להיות השפה היוצרת זהות חדשה ובין הלשונות הזרות שהמשיכו להיות בשימוש בבתים והזכירו את "היהודי הישן" שממנו רצו להיפטר. גם אני חייתי בין שני העולמות: התביישתי שאני מבינה גרמנית ודוברת יידיש, אך יידיש הייתה השפה היחידה שיכולתי לתקשר בה עם סבתא, שלא קלטה עברית מעולם.

פסקה ו שמות הצאצאים של ילדי שנות החמישים כבר נקיים מזיכרונות העבר. ילדים אלה נולדו לתוך העברית והיא בשבילם המקום הטבעי והמובן מאליו. לעיתים נדמה שהדור הנוכחי נוטה להעניק לצאצאיו שמות בין-לאומיים כמו: תום, נטלי ושרילי — שמות שאינם מייצגים ישראליות ויכולים להתאים בכל מקום בעולם. השם שלי — נאווה — זה שהוריי נופפו בו כדגל להפגין בו את זהותם החדשה, יצא בינתיים מן האופנה. כיום יש אנשים שקוראים לי בשם שיינדלה, ומי היה מאמין — אני כבר לא מתביישת.

* מעובד על פי סמל, נ' [2011]. "אני, שיינדלה הרציג". פנים 54-56. עמ' 14-16.

(1) הרציג בגרמנית פירושו לבבי.

פסקה א הרגע שבחרו את שמי הוא דגם מייצג של יצירת הישראליות.

פסקה ב הוריי, זוג עולים יודעי עברית מן הגולה, ביקשו לקרוא לתינוקות שלהם על שמה של סבתא — שיינדלה. אך השם שיינדלה הוא שם בשפת היידיש, והם חלילה לא רצו להכתים את התינוקות הצברית שלהם בסממן גלות. גם השם "יפה", שהוא תרגום עברי לשם "שיינדלה", לא היה די ישראלי לטעמם. בסופו של דבר בחרו לי הוריי את השם נָאָה — שם ישראלי אמיתי.

פסקה ג בעברות השמות התבטא המעבר החד מזהות גלותית לזהות ישראלית. ילדי שנות החמישים הם דור ייחודי, שעדיין אפשר למצוא בשמם העברי איזה ניצוץ של זיכרון מן העבר.

פסקה ד בתום מלחמת העצמאות קרא דוד בן גוריון לחילי צה"ל להחליף את שם משפחתם הלועזי בשם משפחה עברי. לדבריו, צבא ההגנה לישראל צריך להיות עברי ברוחו, בחזונו ובכל גילוייו הפנימיים והחיצוניים. בעקבות צו של בן גוריון עברתו רבים את שם משפחתם ובהם גם הוריי. בהתחלה עברת אבא את שם משפחתו מ"הרציג" ל"לבבי"⁽¹⁾. לאחר מכן שר החוץ משה שרת, שאבי היה עוזרו האישי, שינה את שם המשפחה שלנו מ"הרציג" ל"ארצי" בשל הדמיון בצליל בין שני השמות. לטענתו של שרת, "זה המחיר שצריך לשלם בעד הישראליות". את שם המשפחה "הרציג" החזיר אבא לתעודת הזהות שלו ביום שנבחר לכהן בכנסת ישראל. במופגן, ביקש להישבע אמונים למדינת ישראל בשני השמות: הישן והחדש. "עדיין לא מאוחר מדי להודות בטעות", אמר לי אבא.

פסקה ה אנחנו, ילדי דור שנות החמישים, גדלנו בין העברית שנבחרה בעבורנו להיות השפה היוצרת זהות חדשה ובין הלשונות הזרות שהמשיכו להיות בשימוש בבתים והזכירו את "היהודי הישן" שממנו רצו להיפטר. גם אני חייתי בין שני העולמות: התביישתי שאני מבינה גרמנית ודוברת יידיש, אך יידיש הייתה השפה היחידה שיכולתי לתקשר בה עם סבתא, שלא קלטה עברית מעולם.

פסקה ו שמות הצאצאים של ילדי שנות החמישים כבר נקיים מזיכרונות העבר. ילדים אלה נולדו לתוך העברית והיא בשבילם המקום הטבעי והמובן מאליו. לעיתים נדמה שהדור הנוכחי נוטה להעניק לצאצאיו שמות בין-לאומיים כמו: תום, נטלי ושרילי — שמות שאינם מייצגים ישראליות ויכולים להתאים בכל מקום בעולם. השם שלי — נאוה — זה שהוריי נופפו בו כדגל להפגין בו את זהותם החדשה, יצא בינתיים מן האופנה. כיום יש אנשים שקוראים לי בשם שיינדלה, ומי היה מאמין — אני כבר לא מתביישת.

* מעובד על פי סמל, נ' [2011]. "אני, שיינדלה הרציג". פנים 54-56. עמ' 14-16.

(1) הרציג בגרמנית פירושו לבבי.

בשולי הדברים - לשון

ידיעת הלשון מקדמת את הבנת הנקרא

שם עצם ביחיד וברבים

ביחיד	ברבים
תרבות	תרבויות

שם עצם ביחיד וברבים

ביחיד	ברבים
תרבות	תרבויות
	פעילויות

שם עצם ביחיד וברבים

ביחיד	ברבים
תרבות	תרבויות
	פעילויות
אפשרות	

שם עצם ביחיד וברבים

ביחיד	ברבים
תרבות	תרבויות
	פעילויות
אפשרות	
זכות	

שם עצם ביחיד וברבים

ביחיד	ברבים
תרבות	תרבויות
	פעילויות
אפשרות	
זכות	
	זהויות

תצורת השם: בסיס + צורן סופי

בסיס	הצורן הסופי	המילה החדשה
ישראל	סי	ישראלי
		גלותי
		תרבותי
		מסורתי

תצורת השם: צורן לפני המילה

הצורן	המשמעות של הצורן	דוגמה
בלתי		
בעל		
בין		

תצורת השם: צורן לפני המילה

הצורן	המשמעות של הצורן	דוגמה
בלתי	לא	בלתי נפרד
בעל		
בין		

תצורת השם: צורן לפני המילה

הצורן	המשמעות של הצורן	דוגמה
בלתי	לא	בלתי נפרד
בעל	יש לו	בעל ערך בעל תפקיד
בין		

תצורת השם: צורן לפני המילה

הצורן	המשמעות של הצורן	דוגמה
בלתי	לא	בלתי נפרד
בעל	יש לו	בעל ערך בעל תפקיד
בין	מחבר דברים שונים	בין לאומי בין דורי

A stylized illustration of a person with dark skin and short black hair, wearing a blue long-sleeved shirt and yellow pants, sitting on a yellow cushion and reading a large red book. They are positioned under a large green tree with a white trunk. A small blue book is floating in the air above them. The background is light gray with several white clouds. The overall style is simple and colorful.

תודה!

Do you have any questions?

youremail@freepik.com

+34 654 321 432

yourwebsite.com

CREDITS: This presentation template was created by **Slidesgo**, and includes icons by **Flaticon**, and infographics & images by **Freepik**

Please keep this slide for attribution